

ATLEISK UŽ VISKĄ

Moderato
Cm

Muzika ir eilės Valerijos Adomaitienės
Fm

Ka-da nak - ties dan - guj su - spin - di švie - sios a - kys į mus iš to - lo žvel - gian - čios že - myn, kaip joms at -
ro - do, kaip gy - vent mums se - kas, ar šu - li - niai žmo - nių mei - le pil - ni. Ar ne - su - šą - lo mū - sų šir - dys dėl pik -
tu - mo, ar ne - pri - trūks - ta ar - ti - mą - jam ši - lu - mos, ir kiek dar ma - tos ne - a - py - kan - tos kar - tu - mo dėl že - mės
tur - tų, pi - ni - gų ir dėl val džios? - At - leisk už vis - ką ir pa - dėk pa - kil - ti, - pra - šau aš Die - vo, že - mės ir dan
gaus, ži - nau, kad my - lit mus nes tei - kiat vil - tį, kad lei - sit
u - pė - je šven - toj mums nu - si - praust. At - leisk už // - praust.

1. Kada nakties danguj suspindi šviesios akys
Į mus iš tolo žvelgiančios žemyn,
Kaip joms atrodo, kaip gyvent mums sekas,
Ar šuliniai žmonių meile pilni.

Ar nesusąlo mūsų širdys dėl piktumo,
Ar nepritrūksta artimajam šilumos,
Ir kiek dar matos neapykantos kartumo
Dėl žemės turtų, pinigų ir dėl valdžios?

Priedainis:

-Atleisk už viską ir padėk pakilti,-
Prašau aš Dievo, Žemės ir Dangaus,
Žinau, kad mylit mus, nes teikiat viltį,
Kad leisit upėje šventoj mums nusipraust.

2. Kada gi pagaliau kartu susėdę
Apsikabinsim lyg darni šeima,
Kada pasidalinsim lyg plotkelę gėrį,
O lūpose gyvens šventa malda.

Dangaus Akelės, Žeme, Saulužėle
Padėk sugriaut piktų piktus planus,
Tegul mažytėj mūsų Lietuvėlėj
Gyvens tik doras ir darbštus žmogus.